

Krustaceļš (VI) “Dieva mīlestības plāns”

IEVADS.

Dievs ir gudrs un labs, tāpat Viņam jābūt plānam, kā šo pasauli radīt un uzturēt. Arī šis plāns ir gudrs un labs. Tas ņem vērā mūsu brīvību. Varu sacelties, un mana brīvā, bet ļaunā griba to sabojās. Kāda cita ļaunā griba nevar sabojāt Dieva plānu attiecībā pret mani, jo Dievs līdzdarbojas ar tiem, kuri Viņu mīl. (sal. Rom 18, 28)

Mīļais debesu Tēvs, palīdzi man šī Krustaceļa laikā saprast Tavu plānu manai dzīvei un to pieņemt.

I stacija. Jēzus tiek notiesāts uz nāvi.

Gan netaisnais, ļaunais spriedums, gan Pilāta bailes atradušas savu vietu Dieva plānā. Kristus pieņēma šo spriedumu kā mīlotā Tēva gribu.

Tēvs, kad ļaudis mēģinās manus labus nodomus netaisnīgi tulkot, palīdzi man atcerēties, ka Jēzus tika netaisnīgi tiesāts. Uzvarēšu - pieņemot *Tavu* Gribu.

II stacija. Jēzus ņem savu krustu.

Krusts - šis ciešanu un pazemošanas rīks, ja tiek pieņemts ar mīlestību, kļūst par uzvaras zīmi.

MĪLESTĪBA! Nav runa par izjūtām. Ir runa par labprātīgu krusta pieņemšanu, izpildot tādējādi Tēva gribu.

III stacija. Jēzus pirmo reizi pakrīt zem krusta.

Alkas izpildīt Tēva gribu līdz pilnīgam spēku izsīkumam. Lūk, piemērs - CIK dod vienotība ar Dieva Gribu; vienotība, kas nebūt nav viltus bezdarbība, bet gan nemaldīga iesaistīšanās Dieva darbā.

IV stacija. Jēzus sastop savu Māti.

Šī satikšanās ir noslēpums. Tas, ko tās laikā pārdzīvoja Jēzus un Marija, paliks priekš mums noslēpumā.

Neesam spējīgi tā, pa īstam, saprast ne Jēzu, ne arī Mariju, bet varam būt pārliecināti, ka Sāpju Māte ir iepriecinājums savam Dēlam vispirms jau caur to, ka arvien ir gatava pildīt Dieva gribu.

Bieži ir vieglāk pieņemt Tēva gribu attiecībā pret mums pašiem, nekā to, kura attiecas uz mūsu vistuvākajiem. Mierinājums Jēzum ir tas, ka Viņa visiemīļotākā cilvēciskā būtne - Viņa Māte - ir tik pilnīgi vienota ar debesu Tēva Gribu.

V stacija. Sīmanis no Kirēnes palīdz Jēzum nest krustu.

Kirēnes Sīmanis ir mums kā brīdinājums, lai mēs uzmanāmies no garīgā akluma, kas neļauj pamanīt Dieva darbību mūsu ikdienā.

Ja raudzīšos pa savam, tīri cilvēciski, tad neko nepamanīšu, nesapratīšu, zaudēšu iespēju labprātīgi palīdzēt Dievam - Cilvēkam.

Ja pieņemšu ticības gaismu, varbūt tad mani nepieņems mani apkārtējie, bet tad būšu vienots ar Dieva Gribu, kura ir nemainīga, pastāvīga un uzvar.

VI stacija. Veronika noslauka Jēzum vaigu.

Marijai, kā Sāpju Mātei, vienīgajai bija tiesības aizskart Dēla ķermeni, Viņa vaigu. Nu viņa šīs savas tiesības ļauj izmantot Veronikai, jo redz, ka Veronika ir sapratusi Jēzus lielumu – Viņa pazemojumā un ciešanās.

Veronika ir piemērs, kā mīlestība ierauga un saprot MĪLESTĪBU. Tieši mīlestība palīdz arvien pilnīgāk atpazīt Dieva Gribu un arvien pilnīgāk to pildīt.

VII stacija. Jēzus otrais kritiens.

Dieva plānā ir arī ļaunums, grūstīšana - ne tikai tā fiziskā, bet arī morālā. Savukārt es nedrīkstu uzskatīt sev par attaisnojumu to, ka tas jau ir kāds cits, kurš cenšas mani padarīt sliktāku. Šis otrs atbildēs par sevi pats, bet man, nepakļaujoties viņa ietekmei, ir iespēja saņemt Dieva uzslavu.

Tādēļ ir vērts izmantot šos grūtos brīžus, lai atkal no jauna sacītu Dievam: “Jā, es mīlu Tavu, Tēvs, gribu un vēlos to pildīt!”

VIII stacija. Jēzus mierina raudošās sievietes. (Lk 23, 27-31)

“Bet Viņam sekoja liels pulks ļaužu un sieviešu, kas Viņu apraudāja un žēloja. Bet Jēzus, pagriezies pret tām, sacīja: “Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani, bet raudiet pašas par sevi un savu bērnu dēļ! Jo nāks dienas, kad sacīs: Svētīgas neauglīgās un tās miesas, kas nav dzemdējušas, un krūtis, kas nav barojušas. Tad sāks runāt uz kalniem: gāzieties pār mums, un uz pakalniem: aplājiet mūs! Jo, ja to dara ar zaļu koku, kas notiks ar nokaltušo?”

Dievs pieļauj grēku, un reizē brīdina, ka tas Viņam ir netīkams, bet joprojām atstāj mums brīvo gribu... Sods par brīvības pārmērīgu izmantošanu ir briesmīgs, pat tad, ja tas nav mūžīgs...

IX stacija. Jēzus krīt zem krusta trešo reizi.

Pēdējo Jēzus kritienu varam uzskatīt par gandarījumu visām tām situācijām, kad mēs saceļamies pret Dieva gribu. Vai pamanu arī savā rīcībā tādus brīžus, kad it kā Dievam par spīti kaut ko nedaru vai esmu nolaidīgs?

Kungs Jēzu, mēģināšu vairs nekad neteikt: “Pietiek, man viss ir apnicis!”

X stacija. Jēzum novelk drēbes.

Jēzus pieņem arī to mazumiņu labestības - vīnu, kas sajaukts ar rūgtām zālēm, lai arī var likties, kas gan tur liels!

Viņš pieņem šo it kā nekas, jo tas nāk no Tēva un ir Dieva plānā.

Dieva gribas pieņemšana palīdz mums pamanīt labestību ļaudīs, kuri ir ap mums.

XI stacija. Jēzus tiek piesists pie krusta.

Laupītājus nepiesita krustā, tikai piesēja. Jēzus ir kā iznīrgāšanās “objekts”, Viņu piekaļ ar naglām, it kā tādēļ, lai nebūtu šaubu, ka Viņš patiesi nomirs.

Vai esmu ar mieru, ka arī attiecībā pret mani Dievs drīkst būt prasīgāks nekā pret citiem? Vai pieņemšu bez kurnēšanas to, ka kāds pret mani slikti izturās?

XII stacija. Jēzus mirst pie krusta.

“Pēc tam Jēzus, zinādams, ka viss padarīts, lai piepildītos Raksti, sacīja: “Slāpstu!” Tur bija nolikts trauks, pilns etiķa. Tad kareivji ar etiķi piesūcināja sūkli, uzsprauda izapa stiebrā un pacēla pie Viņa mutes. Kad Jēzus etiķi bija baudījis, Viņš sacīja: “Ir piepildīts!” Un Viņš, galvu noliecis, atdeva garu.” (Jņ 19, 28-31)

Kas ir piepildīts? - Mūžīgais Dieva pestīšanas plāns! Kādā veidā? – “Pateicoties” cilvēku ļaunumam.

Cilvēciskais ļaunums nespēj iznīcināt labestību un Bezgalīgo Žēlsirdību. Šai pārlicēbai ir jāstiprina mani tajos brīžos, kad sastopos ar šķēršļiem, kad cīnos ar savu egoismu, kad cenšos pacietīgi panest citu egoismu.

XIII stacija. Jēzus tiek noņemts no Krusta.

Jēzus vairs necieš. Marija joprojām cieš. Vieni jau saņēmuši mierinājumu, citi vēl nē. Man nebūtu jāgaida uz mierinājumu, iekams Dieva plāns nepiepildīsies. Jo mans pienākums taču ir iesaistīties šajā Dieva pestīšanas plānā, tātad darīt kaut ko, lai palīdzētu tam piepildīties, lai gandarītu par tām daudzajām reizēm, kad kaut ko sabojāju.

Ko izdarīšu, lai līdzdarbotos pestīšanā?

XIV stacija. Jēzus tiek guldīts kapā.

Nezinu, kad pienāks mirklis man šķirties no šīs pasaules. Kāds būs manas nāves iemesls, apstākļi, kad un kur tas notiks - nezinu. Bet tas viss jau ir Dieva plānā. Vai to iespējams iepriekš uzzināt? Pat tad, ja atbilde uz šo jautājumu būs pozitīva, ko man tas dos? Derīgi turpretī būs samierināties ar Dieva plānu, vēlēties to piepildīt, un pēc iespējas pilnīgāk tajā iesaistīties.

NOSLĒGUMS.

Vēlamies Tev, Dievs, no visas sirds pateikties par žēlastībām, kuras šī Krustaceļa laikā saņēmām!

Stiprini mūs, Kungs, sargā no mums pašiem, lai mēs nepretotos Tavai gribai. Jo lielākais ļaunums, kādu mēs paši sev varam nodarīt - tā ir nevēlēšanās pieņemt savu vietu Tavā plānā.